

Fot. Dominika Arseniuk/PAH

SYRIA
Budynek zniszczony
w wyniku działań
zbrojnych,
prowincja Idlib, maj 2013

Konflikty zbrojne dla wielu dzieci i młodzieży oznaczają przerwę edukację. W Syrii dorasta nowe pokolenie, które nie pamięta rzeczywistości innej niż wojenna. Ich domy zostały zniszczone, a ich szkoły stały się schronieniem dla uciekających przed bombardowaniami cywilów lub miejscem, gdzie magazynowana jest broń. **Szkoła to nie tylko lekcje, to przede wszystkim środowisko, które daje dzieciom poczucie bezpieczeństwa, miejsce gdzie nawiązują relacje,**

kształtują swoje wartości i rozwijają umiejętności. Prawo do nauki zostało wpisane w Powszechną Deklarację Praw Człowieka w 1948 r. W Syrii 1/3 szkół jest wyłączona z użytku; 1.7 mln dzieci nie chodzi do szkoły, a 1.3 mln jest zagrożona przerwaniem edukacji (wrzesień 2016, źródło danych: In war-torn Syria, three million children out of school or at risk of dropping out – UNICEF, www.un.org).

Fot. Joseph Ferris/YPDR

FILIPINY
Konsultacje dotyczące
odbudowy domów,
provincia Cebu, wyspa
Bantayan, grudzień 2013

Głównymi przyczynami kryzysów humanitarnych są katastrofy naturalne oraz konflikty zbrojne spowodowane działalnością człowieka. Zarówno w pierwszym, jak i drugim przypadku, pomoc humanitarna udzielana jest na podstawie rozpoznania potrzeb poszkodowanych osób. W celu uzyskania rzetelnych informacji, **organizacje takie jak PAH zwracają się do lokalnych instytucji/organizacji, które wiedzą w jakich rejonach jakiego rodzaju pomoc jest konieczna.**

Na przełomie 2013/2014 roku PAH oraz YPDR zrealizowały projekt, w ramach którego rodziny same odbudowywały swoje domy pod okiem wyszkolonego wcześniej stolarza, wykorzystując lokalne materiały i techniki zapewniające odporność konstrukcji na warunki atmosferyczne. Wyspa Bantayan została dotknięta tajfunem Yolanda 8 listopada 2013 roku. Zniszczeniu uległo 12.5 tys. domów.

Fot. Maciej Moskwa/TESTIGO/PAH

SUDAN POŁUDNIOWY
Kobiety pompujące
wodę ze studni
głębinowej,
stan Jonglei, maj 2015

Na co dzień możemy nie zdawać sobie sprawy z tego, jak bardzo bieżący dostęp do czystej wody wyznacza rytm dnia i wpływa na jakość naszego życia. W państwach Afryki Subsaharyjskiej (część kontynentu na południe od Sahary) średni jednorazowy czas przeznaczany na dostarczenie wody do domu wynosi 33 minuty na obszarach wiejskich i 25 minut na obszarach miejskich (źródło danych: UNICEF, 2016). **Obowiązek ten zazwyczaj spoczywa na kobietach**

i dzieciach, w szczególności na dziewczynkach. Na co można by przeznaczyć ten czas? Na przykład na edukację, pracę, rozwój umiejętności lub po prostu posiadanie wolnego czasu i możliwość decydowania o nim.

Fot. Marta Żołnierska/PAH

Fot. Radosław Araszkievicz

NEPAL
Dzieci w szkole
 podstawowej w Salmater,
 Rejon Gumdi, listopad 2015
 i czerwiec 2017

Żadne metody, urządzenia i technologie znane człowiekowi nie są w stanie powstrzymać katastrofy naturalnej. Możemy ograniczać ich skutki, dostosowując konstrukcję budowlane do warunków geodezyjnych, tworząc systemy ostrzegawcze przed zbliżającymi się anomaliami pogodowymi oraz przygotowując mieszkańców i mieszkańek do potencjalnych sytuacji kryzysowych. Większości krajów takich jak Nepal, nie jest w stanie zainwestować w tego typu rozwiązania, dla-

tego skutki katastrof są tak dotkliwe i rozległe. **W obliczu kryzysu, ważna jest reakcja każdego i każdej z nas.** Powyższe zdjęcia przedstawiają szkołę tymczasową oraz szkołę, która została wybudowana w tym samym miejscu, m.in. dzięki środkom przekazanych PAH przez Polki i Polaków. Łącznie w 2016 roku, wybudowanych zostało 6 szkół. Jedną z nich jest efektem akcji „Zamiast Kwiatka Niosę Pomoc” – wejdź na www.pah.org.pl i dowiedz się więcej!

Fot. Maciej Moskwa/TESTIGO/PAH

SOMALIA
Kobiety gotują ryż w obozie dla wewnętrznie przemieszczonych, okolice Mogadyszu, marzec 2017

Susza doprowadziła do braku żywności w sklepach i na targach, podwyższyła wielokrotnie ceny produktów oraz uniemożliwiła uprawę pól i zapewnienie wyżywienia dla rodzin. W związku z tym, stała się jedną z głównych przyczyn migracji mieszkańców i mieszkanki Somalii i Sudanu Południowego. Rolnicy i rolniczki, którzy/e stanowią 80% populacji Somalii, zmuszeni zostali do opuszczenia swoich gospodarstw w celu poszukiwania pastwisk zdolnych wyży-

wić ich zwierzyń w innych częściach kraju lub, nie mając innego wyjścia, do zamieszkania w obozach dla uchodźców i uchodźczyń wewnętrznych, zakładanych w okolicach Mogadyszu (stolicy Somalii). Według Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), w 2016 roku około 108 milionów ludzi na świecie cierpiało głód lub ciężkie niedożywienie.

Fot. Agnieszka Serwaczak/PAH

POLSKA
Konferencja podsumowująca projekt „Szkoły dla Przyszłych Pokoleń”,
Kraków, kwiecień 2017

Aby zacząć zmieniać świat, należy poznać mechanizmy nim rządzące i zdobyć wiedzę o wyzwaniach, jakim musimy stawić czoła. Zachęcamy Was do podjęcia trudu zrozumienia sieci globalnych współzależności i odnalezienia sposobów na poprawę sytuacji grup najuboższych i marginalizowanych na świecie. Zaczniście działać w swoich szkołach już teraz, możliwości jest wiele. **Włączajcie się w projekty edukacyjne Polskiej Akcji Humanitarnej,** ko-

rzystajcie z gotowych scenariuszy warsztatów i lekcji, załóżcie szkolny Klub Ambadora i Ambadorki Globalnego Południa i organizujcie koncerty, kiermasze, rozgrywki sportowe oraz inne spotkania towarzyskie, podczas których możecie pokazywać swoją solidarność z osobami poszkodowanymi i zbierać środki pieniężne na realną pomoc. Zapraszamy do kontaktu: kampanie@pah.org.pl

Fot. Maciej Moskwa/TESTIGO/PAH

SOMALIA
Młodzież ze szkoły Dame Yasin Artan. Światowy Dzień Wody – 22 marca, Mogadyszu, marzec 2017

Dostęp do edukacji zależy od czynników, na które dziecko nie ma żadnego wpływu: od zamożności rodziców, miejsca zamieszkania, narodowości i płci. W krajach rozwijających się dodatkowym czynnikiem wykluczającym młodzież z procesu edukacji jest zbyt duża liczebność klas oraz wyposażenie szkół. Wyobraź sobie, że w Twojej szkole nie ma toalet, nie masz możliwości umycia rąk. W przypadku menstruujących dziewczynek problem ten jest szczególnie uciąż-

liwy: **przyjmuje się, że w Afryce 1 dziewczynka na 10 nie przychodzi do szkoły podczas menstruacji z powodu nieodpowiednich warunków sanitarnych** (źródło danych: Puberty Education & Menstrual Hygiene Management, UNESCO 2014). Aby zapewnić komfort i podstawowe standardy higieniczne PAH wybudowała kiosk wodny (stanowiący alternatywę dla pojedynczych kranów) oraz potrójne latryny z podziałem na chłopców i dziewczynki.

Fot. PAH

SYRIA
Obóz dla osób
wewnętrznie
przemieszczonech,
marzec 2017

Konflikt w Syrii, który rozpoczął się w 2011 roku, zmusił miliony ludzi do opuszczenia swoich domów. Część z nich znalazła schronienie na innych obszarach kraju, część poza granicami Syrii, głównie w krajach sąsiadujących: Turcji, Libanie, Jordani. Polska Akcja Humanitarna niesie pomoc **osobom wewnętrznie przemieszczonym**, czyli takim, które na skutek działań wojennych, musiały opuścić swoje domy i znalazły tymczasowe schronienie wewnątrz kraju: w obo-

zach dla uchodźców i uchodźczyń, u rodzin lub w szkołach. Dostarczamy wodę, budujemy toalety, prowadzimy szkolenia z zakresu prawidłowej higieny. Dystrybuujemy paczki żywnościowe, które gwarantują jedzenie dla całej rodziny na miesiąc. Udzielając pomocy humanitarnej, zapewniamy im godne warunki życia.

Fot. Maciej Moskwa/TESTIGO/PAH

SUDAN POŁUDNIOWY
Biuro Polskiej Akcji
Humanitarnej,
Dżuba, kwiecień 2015

Mylne jest przekonanie, że pracownicy humanitarni pracują wyłącznie w czasie wojny lub kataklizmu. Bez systematycznej pracy wykonywanej w biurze – takiej jak pozyskiwanie funduszy, pisanie wniosków o granty, rozliczenia finansowe grantów, monitorowanie projektów i ewaluacja działań, raportowanie, logistyka, rekrutacja pracowników i wolontariuszy oraz administracja – niesienie pomocy w nagłej sytuacji kryzysu na świecie nie byłoby możliwe. Doświadczenie,

wiedza, kompetencje i znajomość regionalnych zależności, którą posiadają lokalni pracownicy, jest niezwykle ważna w kontekście jakości wykonywanych działań; dlatego pracownikami humanitarnymi są również osoby mieszkające na stałe w miejscach gdzie dana pomoc jest realizowana.

